

nótaflotin, so eri eg vísur í at fleiri innovativar loysnir høvdu sæð dagsins ljós.

Viberg undangongumaður

T. d. minnst eg, at Viberg ætlaði at útgeranýggju Anitu til makrelveiðu við snellu. Makrelurin skuldi síðani frystast beinanvegin, eftir at hann var komin innanborða.

At Viberg hevði fingið hetta at virka, eri eg ikki í iva í. Hann var fyrstur, sum veiddi ídnaðarfisk undir Føroyum, hann var fyrstur sum fiskaði havtasku við gørnum, og hann var tann fyrsti, sum arbeiddi við at veiða tunfisk undir Føroyum. Tí høvdu ivaleyst fleiri verið farnir í hesa vinnu, og vit høvdu sæð munandi størri vinning

í makrelinum, tí kostnaðurin at veiða við snellu er sjálvandi munandi lægri enn við trolu.

Makrelurin hevði síðani verið frystur so hvørt hann kom úr sjónum og hevði givið ein heilt annan prís, enn tað vit síggja í dag. Hvi skuldi serliga heimaflotin ikki roknað við at fáa bestu sømdir, tá so stórt tilfeingi var møguligt at veiða í heimasjógv - teir sum hava røkt heimaleiðina í eitt mannaminni?

At Viberg kastaði frá sær og seldi partabrøvini í felagnum, tá hann sá, hvat parturin hjá honum bleiv av makrelinum, skilji eg sera væl. Fyri eftirfylgjandi at bliva úthongdur av politikarunum, tí hann seldi - tað var takkalønin, hann fekk fyri at byrja pelagiska ævintýrið, sum vit hava havt seinastu sjeið árin.

Í staðin fyri at hanga hann, nærum persónliga út, áttu politikararnir at hugt inneftir, tí tað eru jú teir, sum gera lógirnar.

Viberg gjørdi akkurát tað sama sum løgmaður gjørdi, hann seldi partabrøvini í felagnum.

Nevnast kann, at loyvini hjá t.

d. Anitu, Nærabergi og Tummas T. hava sama uppruna frá veiðuni eftir ídnaðarfiski í serliga Norðsjónum.

Reka alt í hendurnar á fáum

Formaðurin í Føroya Reiðarafelag stóð og breiddi seg í Radaranum (25-10-2017), sum um hann hevði funnið "the holy grail. Við at samla rættindir á færri skipum, hevði hann effektiviserað flotan. Hann burdi heldur greitt frá, at hettar hevur verið generelt í prosess hjá øllum heimaflotanum líka síðani 1996, og at serliga heimaflotin hevur allur keypt fyri milliónir í rættindum og kubikkum, so hvørt sum t. d. dagarnir eru minkaðir.

Harafturímóti hevur nótaflotin hildið sama tal av skipum, men hevur í meðal kunnað 6-falda veiðuorkuna, uttan at hava brúkt eina krónu upp á at keypa rættindir ella kubikk til at økja um hesa veiðuorku. Nótaflotin hevur eisini fingið fyri eina milliard í nýggjum veiðurættindum frá politikarunum seinastu árin - og nú standa teir, "so alfaðirligt" og

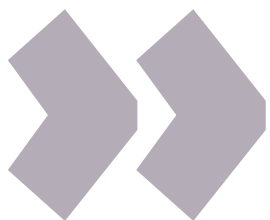
bjarga hesum neyðardýrunum av einum heimaflota undan synda-fallinum, tí teir ikki duga at stýra sær sjálvum.

Eg spyrji meg sjálvan mangan, hvør er meiningin við øllum hesum leiki? Tað sær meira út fyri mær, sum hetta er eitt tilætlað val at reka alt upp í hendurnar á nøkrum fáum, heldur enn ein tilvildarlig stýring av fiskivinnuni.

Høvdu allir í vinnuni havt nøk-unlunda somu treytir, og tað bleiv ein natúrlig gongd við samanlegg-ingum, so eri eg vísur í, at vit høvdu eitt nógv betri samfelag í dag og í framtíðini.

Er tað ikki akkurát tað, sum danir gera innan teirra landbúnað-arpolitik. Teir rokna við, at samlaða talið av landbrúkum kemur niður á uml. 3.500 í 2022, og ikki 4-5 í einum snupptaki, sum vit gera her

Hvat annað kann førði fiski-vinnupolitikkurin føra til, uttan eitt endaleyst sundurlyndi í hesum samfelagnum, og sum verandi landsstýri hevði loysnina uppá - og hvussu nýggjur fiskivinnupol-itikkur skuldi broytt hetta til tað betra - men, men, men!

Í staðin fyri at hanga hann, nærum persónliga út, áttu politikararnir at hugt inneftir, tí tað eru jú teir, sum gera lógirnar.